

ТАЗИ СТРАНИЦА Е ПОСВЕТЕНА НА НАШИТЕ МАЛКИ СЪТРУДНИЦИ

ПЪСЕНЬТА НА СЛАВЕЯ

Лекъ втрещъ повѣва надъ полето,
залюбѣва цѣвналата слива,
а далече, въ синевитѣ на небето,
славей кръшна пѣсничка извиа:

— Слушайте, вий, мѣнички дечиди,

чисти като утринна роса,
отворете вашитѣ душици
въ тѣхъ да си излѣя радостѣта!

Азъ съмъ малко птиченце крилато,
всичко виждамъ въ този Божи свѣтъ;
слънцето блѣсти надъ мене като злато
и щомъ пѣя, чувствувамъ благодать.

Погледъ насочете вий къмъ планината:
дѣхъ на свежестъ ни изпраща тя;
чуйте, тихий романъ на гората —
чуйте всичко туй е въ пролѣтъта!

Елисавета Тома Измирлиева
уч. отъ III-а кл. у-ще „Елинъ Пелинъ“, София.

ОМАЙНАТА ПРОЛѢТЪ ДОЙДЕ

Русокосата пролѣтъ дойде,
придружавана отъ тревички
и хиляди пѣстри цвѣтенца.
Разпусна златнитѣ си жѣдри
върху цѣлата природа. Небето
е ясно. Лѣтитъ на изгрѣващо-
то слънце, нѣжно гаятъ на-
пѣпилитѣ дървета, като че
имъ помагатъ да се разцѣф-
натъ. Далечъ въ висинитѣ се
вие щъркелъ, търсейки старо-
то си гнѣздо. Отъ нѣкъде до-
лита пролѣтната пѣсень на ве-
сели птички и се чува медния
кавалъ на ранния овчаръ.

Той води ваклото си стадо
къмъ баира. А малкитѣ не-
винни овчици подскочатъ ве-
село, хрупкатъ зелената трева
и отиватъ при своя водителъ:
гаятъ го, гледатъ го нѣкакъ
весело съ своитѣ очички, ся-
кашъ искатъ да кажатъ:

— Пролѣтъта дойде! Каква
голяма радостъ!

Слънцето се скрива задъ
хоризонта.

По небето почватъ да блѣ-
щукатъ първитѣ звездици. Ов-
чарътъ повежда стадото си.
Сърдцето му е изпълнено съ
радостъ. Чудната мелодия на
заглѣхвания му кавалъ се гу-
би въ далечината.

Нощта се приближава съ
леки стѣпки.

Всичко потъва въ лекъ и
сладкъ сънъ.

Славка Младенова
ученичка III кл. — Пловдивъ.

ОВЧАРСКА ПЪСЕНЬ

Засвирило овчарче
горе на баира
съ медено цафарче
свири и не спира.
Та вакли овчици
край него се трупатъ
и прѣсна тревца
вечъ си не хрупкатъ.
Че сладката му пѣсень
плувна като пита.
Орача въ сънъ унесе.

— А звукътъ се все разплита ...
Емилъ Захариевъ
ученикъ — София.

ВЪ ГОРАТА

Вѣтрътъ полѣхва,
съ гравитѣ играй;
бодростъ той ми вдѣхва
въ този самотенъ край
И шуми гората,
малко птиче пѣе;
на юнаци славни
духътъ тукъ живѣе.
Сергей Борисовъ, IV отдѣление
с. Мартенъ — Русенско.

РЕДАКЦИОННИ

СЪ СЛЕДНИЯ БРОЙ 10 за-
вършваме третата годишнина
на в. „Славейче“, а има още
абонати и настоятели, които
не сж се отчели и съ това
затрудняватъ редакцията въ
нейнитѣ плащания къмъ пе-
чатница, цинкография, кни-
женъ складъ и къмъ всички,
които сж ни подкрепили ма-
териално въ издаването на
вестника. Нека всички, които
още не сж се отчели, да по-
бързатъ. Бждете изправни
къмъ редакцията, както и ние
сме редовни и изправни къмъ
всички наши абонати и на-
стоятели.

ПРИЛОЖЕНИ КЪМЪ ТОЗИ
БРОЙ изпращаме вносни бе-
лежки на всички настоятели,
които дължатъ суми на ре-
дакцията. Използвайте ги и
побързайте съ внасянето на
сумитѣ! Докажете, че цените
нашето дѣло!
НЕ ОТЛАГАЙТЕ изпраща-
нето на сумитѣ!

НОВИНИ

Следния брой на в. „Сла-
вейче“, съ който завършваме
тази годишнина, ще излѣзе
въ втората половина на ме-
сецъ май.

Седмичната на гората се пра-
здува тази година отъ 16 до
23 априлъ.

Денътъ на детето въ София
ще се празнува презъ месецъ
юний т. г.

Печат. „Стопанско развитие“

ЗА ПАРЧЕ ХЛѢБЪ

Истинска случка

Една сутринъ бързахъ съ дру-
гаркитѣ си къмъ училището. Като
влѣзохъ въ училищния дворъ, вни-
манieto ми се привлѣче отъ едно
спяното вѣже между дветѣ кри-
ла на покрива. Зачудихъ се. Не
можехъ да разбера за какво е. По-
питахъ училищния слуга. Той съ-
семъ сериозно ми каза, че по него
ще ходи човѣкъ. Това ме заинте-
ресува. Какъ?! По едно вѣже да
ходи човѣкъ, и то на такава ви-
сочина?

Следъ обѣдъ се събрахме въ
двора на училището. Той щѣше да
покаже предъ насъ това, което мо-
жеше. Колкото ми бѣше чучно, тол-
кова пѣкъ ми стана драго, че ще
видя такъвъ смѣлъ човѣкъ. Рад-
вахъ се и заради това, че той бѣше
българинъ.

Нашето нетърпение бѣше голѣ-
мо. Изведнѣжъ той се появи на
покрива. Музиката засвири. Съ ле-
ки стѣпки трѣгна спокойно по вѣ-
жето, като че ли ходѣше по земя-
та. Отъ време на време се обръ-
щаше къмъ насъ и като виждаше,
че сме толкова очаровани отъ то-
ва що правѣше, усмихваше се и
още по-опасни игри почваше да
играе. Особено интересна бѣше
ржченицата, която доста смѣло из-
пълни. Ние следѣхме съ трепетъ
неговитѣ движения, а той изглеж-

даше напълно спокоенъ. Макаръ,
че животътъ му бѣше въ голѣма
опасностъ, той играеше съ естест-
вена усмивка.

На четвъртата и последна вечеръ
дойдохъ пакъ да го видя. Учи-
щниятъ дворъ бѣше изпълненъ
съ хора. За своята игра той взема-
ше по едно лѣвче. Нѣкои прояви-
ха голѣмъ егонизъмъ и не дадоха
нищо. Тѣ се усмихваха подиграва-
телно, нѣкои казваха, забравили
паритѣ си, а други — че не заслу-
жава. Но въпреки тѣхния егониз-
ъмъ, той продължаваше своитѣ
смъртоносни игри, за да спечели
парчето хлѣбъ.

На другия день го видѣхъ, че се
качва на тавана да отвѣрже вѣже-
то. За мигъ той се намѣри на по-
крива. Стигна до билото, премина
отъ другата страна и се скри отъ
очитѣ ми. Следъ малко дотича
единъ ученикъ, който съобщи, че
човѣкътъ се е плѣзналъ и пад-
налъ отъ покрива. Изтичахъ ведна-
га и видѣхъ да лежи на земята сѣ-
щиятъ оня човѣкъ, който смѣло
ходѣше по вѣжето. Дадохъ му вед-
нага първа помощъ.

Колко е тежка борбата за пар-
че хлѣбъ!

Олга Софрониева Ефремова
уч. III „б“ кл., с. Ковачица, Ломско.

ЩЪРКЕЛЪТЪ ДОЙДЕ

Ей го дойде въ село пакъ
нашиятъ щърко дългокракъ.
Вредомъ ходи — вода броди
зми, жаби съ човка вади.
Хемъ ги глѣта, хемъ си трака,
хемъ си трака, хемъ ни вика:

засмѣйте си личицата,
развеселете си сърдчицата,
че е пролѣтъта дошла
и по вашитѣ гори, поля.

Написали абонатчетата на в.
„Славейче“ — ученицитѣ отъ II от-
дѣление въ с. Теодосиево, Гор-
Орѣховско.

ЩУРЕЦЪ, ПАЯКЪ И МРАВКА

Единъ лѣтенъ день, когато
житото бѣше напълно узрѣло,
и жетваркитѣ пѣеха своитѣ
звѣдливи пѣсни, щурецътъ
тихичко нагласи цигулката си
и засвири гласовита пѣсень.

— Щурчо, щурчо, колко си
глупавъ — прекъсна го пая-
кътъ — нима мислишъ, че съ
свирия се живѣе? Работа
трѣбва. Ето вземи примѣръ
отъ мене, азъ никога не се-
да съ праздни рѣце като
тебе.

— Да изсмуквашъ кръвта
на невиннитѣ мушички, това
ти наричашъ работа! По-до-
бре да остана беденъ и благо-
роденъ цигуларъ, отколкото
богатъ, но жестокъ убиецъ —
отговори щурецътъ.

— Добре, добре, щурчо, ти
сега свиришъ, защото има
храна въ изобилие; но да ви-
димъ когато дойде зима, как-
ва пѣсень ще засвиришъ!

— Тогава той ще бжде мой
гостъ, — намѣси се мравката,
която случайно чу разговора
имъ. За благородници като
щурча, всѣкога има мѣсто въ
моя домъ.

Паякътъ млѣкна и при-
бърза да се прибере въ свое-
то скривалище. Щурецътъ
отново засвири, а мравката на-
рамила зърно жито, бавно го
затегли къмъ хранилището си.

Пеню Генева Гиргановъ,
уч. отъ II кл., с. Моминъ-сборъ
Търновско.

ЗАЩО ДЕТСКИТЕ ИЗДАНИЯ НА ДОБРОМИРЪ ЧИЛИНГИРОВЪ СЕ ЧЕТАТЪ ОТЪ ВСИЧКИ ДЕЦА?

1. Защото тѣ сж написани отъ добри наши и чужди писатели и поети.
2. Защото сж богато илюстрирани, сжщо отъ добри художници.
3. Защото всѣка книжка има многоцвѣтна картонена корица.
4. Защото сж отпечатани чисто на здрава и дебела хартия.
5. Защото, въпреки всичко, сж съ низки и достъпни цени.

Ако ти, малки читателю, още не си ималъ нѣкое отъ изданията на Добромиръ Чилингиевъ, поискай отъ учителя си, отъ книжаря или пиши направо до издателството: София IV — бул. „Ки. Карлъ Шведски“ № 37 — за да получишъ каталогъ и книжки.

ПРОЛѢТНИ ПРЕДВЕСТНИЦИ

Пролѣтъ мила и прекрасна,
Пролѣтъ съ хубави цвѣта!
Колко си ми подранила,
Ти съсъ своята красота!

Хей въ търнака кукуряка,
Накриви зеленъ капакъ,
А кокичето до него
Гледа съ погледа си благъ.

Пѣкъ отсреща въвъ гората,
Птичка пѣе — „чичо пѣй“.
Тазъ предвестница крилата
Известява пролѣтъта.

Юрданка Р. Татарлиева, уч. III
отдѣление — Габрово.

ДАЛЕЧЪ ОТЪ БАШИНЪ ДОМЪ.

Била ли си нѣвга самичка,
далечъ отъ родния край?
Почувствувала ли си тогава,
какъ болно сърдцето играй?
Гледала ли си нѣвга морето,
задъ което е башинъ ти домъ?
И птичкитѣ, които ти носятъ,
поздравя отъ онзи земенъ рай?
Какъ се замрежватъ очитѣ.
И свива се малко сърдце!
И бързо, бързо сълзитѣ
се лѣятъ по твоятъ лицъ!

Цвѣтана Йорданова, ученичка
III „б“ кл. Княжево.

ЗАДАЧИ, РЕБУСИ, ГАТАНКИ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25

Хоризонтално: 1. Основателъ на древенъ градъ; 3. Водио животно; 6. Скъпоценности; 9. Име; 11. Главна форма; 12. Произходъ; 13. Птица; 14. Културна придобивка; 15. Име — обръщение; 16. Славянско мѣстоимение; 18. Сричка (безсмыслена); 19. Нота; 20. Рѣка; 23. Домашно животно; 24. Море; 25. Прилагателно.

Отвесно: 1. Древенъ градъ; 2. Градъ въ Европа; 3. Име; 4. Име; 5. Обръщение; 7. Храна; 8. Прила-

гателно за дърво; 10. Име; 11. На-
сѣкомо; 12. Име на актриса; 13.
Животно; 14. Превозно срдство;
17. Дрехарски артикулъ; 18. При-
ятелско обръщение; 20. Руда; 21.
Шумъ; 22. Име на професоръ.

Задава: Петъръ Каломенски, у-къ
гара Павликени.

1. Вземашъ ли отъ мене, азъ
раста; слагашъ ли въ мене, азъ на-
малявамъ. Що съмъ?

Задава: Трифонъ Ангеловъ, у-къ
с. Перловецъ.

2. Кой е този български царъ,
чнето име е образувано отъ повто-
рението на една сричка?

3. Познайте българскитѣ селища
по следнитѣ белези: а) Кой градъ
въ България е креность? б) Кой
бодѣ? в) Кое селище е дърво?
г) Кой градъ е жена? и д) Кой
градъ е сѣдъ?

4. Коя Африканска рѣка е равна
на една сричка и два пѣти една
Европейска рѣка?

Задаватъ: Станчо и Иванчо Ил.
Якимови, ученици, — София.

РЕШЕНИЕ НА ЗАДАЧИТЪ ОТЪ БР. 8.

Ресуьтъ Отвесно: 1. Одеръ; 2.
лампа; 3. баня; 4. ре; 5. или; 6.
ламя; 8. ми; 11 ек; 13 р. п.; 17 за; 19.
епоха; 20 прахъ; 22. Олъ; 23 идемъ;
25. белегъ; 27. Ана; 30 ар. Хоризон-
тално: 3. Борилъ; 7. дама; 9. ела;
10 Емине; 12. им; 13 р. п.; 14 яка;
18. те; 21 идемъ; 26. Ра; 28. Оде-
онъ; 29. Ана; 31. Елха; 32. харемъ;
33. ак.

Задача 1. Капакъ.

Задача 2. Вила.

Всички ребуси и задачи отъ бр.

8 не сж решени отъ никого, зато-
ва награди не се даватъ.

1	7	13	19	25
18	24	5	6	12
10	11	17	23	4
22	3	9	15	16
14	20	21	2	8